

Bruxelles, den 5.6.2023
COM(2023) 302 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
om revision af nødindgreb for at imødegå høje energipriser i overensstemmelse med
Rådets forordning (EU) 2022/1854

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om revision af nødindgreb for at imødegå høje energipriser i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) 2022/1854

Indhold

I.	Indledning.....	2
II.	Krav i artikel 20 i Rådets forordning.....	5
III.	De nuværende forhold på elektricitetsmarkedet.....	6
IV.	Reduktion af efterspørgslen efter elektricitet	7
V.	Loft over inframarginale indtægter	10
VI.	Støtte til de endelige forbrugere	14
VII.	Foreløbige konklusioner	17

I. Indledning

I denne rapport gennemgås bestemmelserne i kapitel II i forordning (EU) 2022/1854 i overensstemmelse med forordningens artikel 20, stk. 1, ("Rådets forordning")¹. Den er baseret på de oplysninger, som 25 medlemsstater har fremsendt i overensstemmelse med artikel 19 i Rådets forordning. Rapporten bygger også på svarene på nogle af de spørgsmål, som Europa-Kommissionen ("Kommissionen") stillede i sin offentlige høring i forbindelse med sit forslag til reform af elektricitetsmarkedets udformning.

Rådets forordning var en af de foranstaltninger, Unionen iværksatte for at imødegå den energikrise, der har udviklet sig i de seneste to år, hvor energipriserne har været betydeligt højere end i de seneste årtier. Priserne begyndte at stige hurtigt i sommeren 2021, da der kom mere gang i verdensøkonomien, efter at covid-19-restriktionerne blev lempet. Efterfølgende har Ruslands brug af energikilder som våben på spotmarkederne og invasionen af Ukraine ført til betydeligt mindre gasleveringer og øgede afbrydelser af gasforsyningen, hvilket har resulteret i yderligere stigninger i gaspriserne. Høje gaspriser har en stor indflydelse på prisen på elektricitet, da gasfyrede kraftværker ofte er nødvendige for at dække efterspørgslen efter elektricitet.

Kommissionen har siden energikrisens begyndelse arbejdet aktivt for at afbøde virkningerne af de høje energipriser for europæiske borgere og virksomheder og har hurtigt udviklet en række politiske indgreb i tæt samarbejde med medlemsstaterne.

I oktober 2021 fremlagde EU en værktøjskasse for energipriser med foranstaltninger til håndtering af høje priser og deres indvirkning på forbrugerne (herunder indkomststøtte, skattelettelser, gasbesparelses- og oplagringsforanstaltninger)². Dette er sket som følge af Ruslands brug af gasforsyningen som våben samt landets manipulation af energimarkederne gennem forsætlige afbrydelser af gasstrømmene, hvilket førte til stigende bekymring over mulig mangel på gas, som resulterede i en hidtil uset stigning i energipriserne.

Efter Ruslands invasion af Ukraine i februar 2022 udsendte EU i marts en meddelelse, som skitserede principperne for REPowerEU-planen³, der efterfølgende den 18. maj 2022⁴ blev udmøntet i en plan for, hvordan EU kunne bringe afhængigheden af russiske fossile

¹ [Rådets forordning \(EU\) 2022/1854 af 6. oktober 2022 om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser.](#)

² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Håndtering af stigende energipriser: en værktøjskasse for handling og støtte (COM(2021) 660 final).

³ REPowerEU: En fælles europæisk indsats for mere sikker og bæredygtig energi til mere overkommelige priser (COM(2022) 108 final).

⁴ REPowerEU-planen (COM(2022) 230 final).

brændstoffer til ophør senest i 2027 gennem tre søjler: diversificering af energikilder væk fra russiske fossile brændstoffer, energibesparelser og fremskyndelse af energiomstillingen. Med hensyn til denne sidste søjle foreslog Kommissionen at øge det overordnede 2030-mål for vedvarende energi fra 40 % til 45 % og for energieffektivitet fra 9 % til 13 % under "Fit for 55"-pakken. En hurtigere udbredelse af vedvarende energikilder, større energieffektivitet og yderligere elektrificering af efterspørgslen er nødvendig for at beskytte de europæiske borgere mod fossilrelaterede kriser, da de øjeblikkeligt og strukturelt vil reducere efterspørgslen efter fossile brændstoffer og bidrage til dekarboniseringsmålene i el-, opvarmnings- og kølingsindustrien og transportsektoren. Vedvarende energikilder kan takket være deres lave driftsomkostninger have en positiv indvirkning på energipriserne i hele EU. Desuden vil en hurtigere udbredelse af vedvarende energi kombineret med større energieffektivitet bidrage til energiforsynings sikkerheden ved at udfase fossile brændstoffer, som EU har været stærkt afhængig af. Sideløbende med REPowerEU-planen afdækkede meddelelsen om indgreb på energimarkedet på kort sigt⁵, ud over at fastsætte yderligere kortsigtede foranstaltninger til håndtering af de høje energipriser, potentielle områder, hvor elektricitetsmarkedet kunne udformes bedre, og det blev bebudet, at det var hensigten at vurdere disse områder med henblik på at ændre de relevante lovgivningsmæssige rammer.

Rådet vedtog Rådets forordning den 6. oktober 2022 og indførte dermed ekstraordinære, målrettede og tidsbegrænsede fælles foranstaltninger for at mindske efterspørgslen efter elektricitet og opkræve og omfordele energisektorens usædvanligt høje indtægter til slutkunderne. Nærmere bestemt kan foranstaltningerne på elektricitetsmarkedet sammenfattes således (kapitel II i Rådets forordning):

- Reduktion af efterspørgslen efter elektricitet: Rådets forordning fastsætter to mål, et vejledende (reduktion af den samlede efterspørgsel efter elektricitet med 10 %) og et obligatorisk mål (nedbringelse af efterspørgslen i timer med høj efterspørgsel efter elektricitet med mindst 5 %). Medlemsstaterne kunne frit vælge passende foranstaltninger med forbehold af visse betingelser i Rådets forordning⁶. Det obligatoriske mål gjaldt fra den 1. december 2022 til den 31. marts 2023⁷.
- Indførelse af et midlertidigt indtægtsloft for "inframarginale" elproducenter (f.eks. vedvarende energi, atomkraft og brunkul): Rådets forordning giver mandat til at indføre

⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Indgreb på energimarkedet på kort sigt og forbedringer af elmarkedets udformning på længere sigt — vejen frem (COM(2022) 236 final).

⁶ For så vidt der er tale om statsmidler, kan sådanne foranstaltninger være underlagt statsstøttekontrol.

⁷ Den foranstaltning, der indførte det vejledende mål, finder fortsat anvendelse indtil udgangen af december 2023.

et midlertidigt indtægtsloft på højst 180 EUR pr. MWh for elproducenter, der anvender teknologier med lavere marginalomkostninger (indtægtsloftet). Den giver imidlertid også medlemsstaterne fleksibilitet til at beslutte, hvordan de vil anvende denne foranstaltning på nationalt plan. Indtægter over indtægtsloftet vil blive anvendt til at afbøde de høje elprisers indvirkning på energiforbrugerne. Foranstaltningen er gældende fra den 1. december 2022 til den 30. juni 2023.

- **Støtte til slutkunder:** Rådets forordning udvider den værktøjskasse, der er til rådighed for medlemsstaterne til at beskytte elforbrugerne ved på visse betingelser at tillade regulerede priser, der er lavere end omkostningerne, for husholdninger og små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Denne foranstaltning er gældende fra den 8. oktober 2022 til den 31. december 2023.

Rådets forordning indførte også et solidaritetsbidrag for EU-virksomheder og faste driftssteder med aktiviteter inden for råolie-, naturgas-, kul- og raffinaderisektorerne (kapitel III).

Mens Rådets forordning havde til formål at tage hånd om de ekstraordinære omstændigheder i forbindelse med energikrisen, gik Kommissionen den 14. marts 2023 ud over et rent nødberedskab og foreslog en reform af EU's elektricitetsmarked for at fremskynde udbredelsen af vedvarende energi og udfasningen af gas, gøre forbrugernes regninger mindre afhængige af svingende priser på fossile brændstoffer, beskytte forbrugerne bedre mod fremtidige prisstigninger og potentiel markedsmanipulation og gøre EU's industri ren og mere konkurrencedygtig ("forslaget om udformning af elektricitetsmarkedet")⁸. Dette forslag indeholder foranstaltninger, der har til formål at gøre det muligt at udvikle langsigtede kontrakter med ikkefossil elproduktion og indføre mere rene, fleksible løsninger i systemet, såsom fleksibelt elforbrug og lagring, for at fjerne gas fra elektricitetsmikset. Mere specifikt fastsætter forslaget for at forbedre fleksibiliteten i energisystemet et krav til medlemsstaterne om at vurdere deres behov og fastsætte mål for at øge den ikkefossile fleksibilitet og giver mulighed for at indføre nye støtteordninger for fleksibiliteten hvad angår ikkefossile brændstoffer såsom fleksibelt elforbrug og lagring.

Forslaget om udformning af elektricitetsmarkedet omfatter også foranstaltninger, der forbedrer beskyttelsen af sårbare forbrugere. Forslaget giver bl.a. medlemsstaterne mulighed for at

⁸ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2019/943 og (EU) 2019/942 samt direktiv (EU) 2018/2001 og (EU) 2019/944 med henblik på at forbedre udformningen af Unionens elektricitetsmarked.

indføre regulerede detailpriser, der er lavere end omkostningerne, for husholdninger og SMV'er i tilfælde af en fremtidig elpriskrise.

Som forberedelse til forslaget gennemførte Kommissionen en offentlig høring fra den 23. januar 2023 til den 13. februar 2023 ("den offentlige høring"). Den offentlige høring omfattede spørgsmål om de foranstaltninger, der blev indført ved Rådets forordning⁹.

II. Krav i artikel 20 i Rådets forordning

Ved artikel 19 i Rådets forordning blev der indført rapporteringsforpligtelser for medlemsstaterne, ifølge hvilke medlemsstaterne senest den 31. januar 2023 skulle have forelagt Kommissionen oplysninger om i) de gennemførte foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen, ii) de ekstraordinære indtægter efter indførelsen af det midlertidige indtægtsloft for "inframarginale" elproducenter samt fordelingen af sådanne indtægter til at afbøde virkningen af de høje elpriser, og iii) eventuelle indgreb i detailprisfastsættelsen. Ikke alle medlemsstater har indsendt deres rapporter. Mindre end halvdelen af medlemsstaterne indsendte deres rapporter inden fristens udløb, andre indsendte rapporter i februar og marts 2023, og to medlemsstater har endnu ikke indsendt deres rapporter til Kommissionen¹⁰. Denne rapport bygger på de oplysninger, som medlemsstaterne har indsendt i skrivende stund. Det skal dog bemærkes, at Kommissionen ikke har foretaget nogen vurdering af rigtigheden af de fremlagte oplysninger.

Ifølge artikel 20, stk. 1, i Rådets forordning skal Kommissionen foretage en evaluering af kapitel II i lyset af elprisen og Unionens generelle elforsyningsituation, og forelægge Rådet en rapport om de vigtigste resultater af denne evaluering.

I henhold til artikel 20, stk. 1, i Rådets forordning kan Kommissionen på grundlag af denne rapport navnlig, hvis det er begrundet i de økonomiske omstændigheder eller elektricitetsmarkedets funktion i Unionen og i de enkelte medlemsstater, foreslå at forlænge Rådets forordnings anvendelsesperiode, ændre loftet over markedsindtægter for "inframarginale" elproducenter og kilderne til elproduktion, som den finder anvendelse på, eller på anden måde ændre kapitel II

⁹ Kommissionen modtog 1 369 svar. Mere end 700 af disse er kommet fra borgere, ca. 450 fra virksomheder og erhvervs sammenslutninger, ca. 40 fra nationale eller lokale administrationer eller fra nationale regulerende myndigheder og ca. 70 fra netværksoperatører. Ca. 20 energifællesskaber, 15 fagforeninger og 20 forbrugerorganisationer deltog også. Der blev også modtaget svar fra et betydeligt antal NGO'er, tænketanke og videnskabelige og andre akademiske organisationer.

¹⁰ Ungarn og Rumænien.

Som led i revisionen af foranstaltningerne i kapitel II i Rådets forordning og i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, forelægger Kommissionen denne rapport for Rådet ("rapporten"). Rapporten omfatter således ikke en evaluering af bestemmelserne om solidaritetsbidrag i kapitel III i Rådets forordning, som vil blive genstand for en særskilt rapport i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, i nævnte forordning.

Rapporten er baseret på Kommissionens evaluering i skrivende stund baseret på de nuværende forhold på elektricitetsmarkedet, den forventede udvikling i skrivende stund og andre tilgængelige oplysninger, herunder svarene fra 25 medlemsstater, der opfyldte deres rapporteringsforpligtelser i henhold til artikel 19 i Rådets forordning ("de rapporterende medlemsstater"). Rapporten foregriber derfor ikke uforudsete ændringer i den generelle situation med hensyn til elforsyning og -priser i EU eller eventuelle fremtidige konklusioner baseret på yderligere oplysninger fra medlemsstaterne.

III. De nuværende forhold på elektricitetsmarkedet

Foranstaltningerne i Rådets forordning blev indført i en periode, hvor elpriserne havde nået et rekordhøjt niveau. I august 2022 lå engrospriserne på elektricitet på EU's vigtigste elektricitetsmarkeder f.eks. over 350 EUR pr. MWh, mens benchmarket i december 2022 lå over 220 EUR pr. MWh. Elpriserne i rapporteringsperioden var ca. fire gange højere end gennemsnitsprisen mellem 2010 og 2020 (40-60 EUR pr. MWh). Disse meget høje priser skyldtes hovedsagelig, at gaspriserne nåede nye højder i sommeren 2022¹¹ og fortsat lå på et højt niveau i det meste af efteråret, og at gas- og kulfyrede produktionsanlæg i denne periode ofte var de anlæg, der havde de højeste marginalomkostninger, og som var nødvendige for at imødekomme efterspørgslen efter elektricitet. Engrosspotpriserne på gas steg under krisen ca. seks gange så meget som gennemsnitsprisen mellem 2010 og 2020 (ca. 20 EUR pr. MWh). Det var på denne baggrund, at Rådet i oktober 2022 vedtog Kommissionens forslag om et nødindgreb på elektricitetsmarkedet, som i sidste ende førte til vedtagelsen af Rådets forordning. På daværende tidspunkt forventede Kommissionen og Rådet, at elpriserne fortsat ville ligge på et højt niveau som i sommeren og efteråret 2022.

Siden december 2022, hvor foranstaltningerne i Rådets forordning trådte i kraft, er elpriserne imidlertid faldet drastisk, idet de nuværende gennemsnitspriser ligger på under 80 EUR pr. MWh (EU-gennemsnittet lå på 80 EUR pr. MWh frem til udgangen af maj 2023).

¹¹ I august 2022 lå TTF-day-ahead- og -month-ahead-priserne over 230 EUR pr. MWh.

Dette var især på grund af faldende engrospriser på gas, hvilket skyldtes forskellige faktorer, såsom milde vejrforhold og den brede vifte af foranstaltninger, som medlemsstaterne og Kommissionen indførte for at bekæmpe energikrisen, herunder foranstaltningerne til reduktion af efterspørgslen efter elektricitet i Rådets forordning, LNG-benchmarket og foranstaltningerne til reduktion af gasefterspørgslen¹², som tilsammen forbedrede den underliggende balance mellem udbud og efterspørgsel.¹³

Det seneste fald i og stabilisering af gaspriserne og dermed elpriserne i de første måneder af 2023 har ført til markedsforventninger om, at de stigninger i elpriserne, der blev observeret i løbet af 2022, er mindre sandsynlige i den kommende vinter. Sådanne markedsforventninger understøttes af forskellige faktorer, såsom det højere gaslagringsniveau, medlemsstaternes indsats for at reducere efterspørgslen og resultaterne deraf samt den yderligere rørlednings- og flydende naturgasinfrastruktur, der er blevet etableret med henblik på at bekæmpe energikrisen. Andre iboende faktorer på elektricitetsmarkedet, såsom den forventede forbedrede adgang til atomkraft og en generelt større adgang til vandkraft i forhold til 2022, peger også i retning af mindre bekostelige forsyningsvilkår for elektricitet i den kommende vinter, hvilket forventes at resultere i et mindre opadgående pres på elpriserne sammenlignet med priserne i 2022.

IV. Reduktion af efterspørgslen efter elektricitet

Foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen

Alle rapporterende medlemsstater har gennemført oplysningskampagner om energibesparelser og forbrug samt generelle energibesparende foranstaltninger såsom foranstaltninger vedrørende opvarmning af offentlige bygninger og offentlig belysning. Kommissionen glæder sig over disse kampagner, da de gør forbrugerne opmærksomme på, hvornår elpriserne er høje, så de kan gøre deres energiforbrug mere fleksibelt. For at tilskynde til fleksibelt elforbrug har fem medlemsstater, nemlig Østrig, Kroatien, Tjekkiet, Grækenland og Polen, meddelt, at de har indført subsidier til detailenergipriser, som kun ydes ved bestemte elektricitetsforbrugsniveauer.

¹² Rådets forordning (EU) 2022/2576 af 19. december 2022 om styrkelse af solidariteten gennem bedre koordinering af indkøb af gas, pålidelige prisbenchmarks og udveksling af gas på tværs af grænserne, Rådets forordning (EU) 2022/1369 af 5. august 2022 om koordinerede foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen efter gas og Rådets forordning (EU) 2023/706 af 30. marts 2023 om ændring af forordning (EU) 2022/1369 for så vidt angår forlængelse af efterspørgselsreduktionsperioden for foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen efter gas og styrkelse af rapporteringen og overvågningen af deres gennemførelse.

¹³ EU har reduceret sin efterspørgsel efter naturgas med 19,2 % eller 41,5 mia. m³ fra august 2022 til januar 2023 sammenlignet med gennemsnittet for de foregående fem år. Den har dermed indtil videre overskredet sit mål på 15 %, hvilket svarer til 32,5 mia. m³ i samme periode. Desuden har EU allerede nået mere end 90 % af sit overordnede mål om en reduktion på lidt over 45 mia. m³ i hele perioden fra august 2022 til marts 2023.

Nitten medlemsstater, nemlig Østrig, Bulgarien, Kroatien, Tjekkiet, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Letland, Litauen, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Portugal, Slovenien, Spanien og Sverige, har truffet specifikke foranstaltninger med henblik på at reducere efterspørgslen efter elektricitet i spidsbelastningsperioder, såsom offentliggørelse af spidsbelastningsperioder, kommunikationskampagner og individuelle meddelelser til forbrugerne, der tilskynder til frivillige reduktioner i elforbruget. Mere specifikt har Italien, Slovenien og Spanien gennemført konkurrencebaserede udbudsprocedurer for at reducere efterspørgslen efter elektricitet i spidsbelastningsperioder i vinteren 2022-2023¹⁴, mens Østrig og Sverige har anmeldt en relevant ordning til Kommissionen med henblik på godkendelse inden for rammerne af statsstøttereglerne. Endelig rapporterede Portugal, at landet er i færd med at overveje at gennemføre en konkurrencebaseret udbudsordning for at reducere efterspørgslen efter elektricitet i spidsbelastningsperioder.

Tre medlemsstater har indført foranstaltninger til begrænsning af efterspørgslen for specifikke forbruger kategorier. Letland har f.eks. indført begrænsninger for store industriforbrugeres elforbrug.

Reduktion af elforbruget

Oplysningerne fra de rapporterende medlemsstater for december 2022 viste, at det samlede fald i elforbruget lå på mellem 0,5 %¹⁵ og 15 % i forhold til referenceperioden¹⁶.

Medlemsstaternes reduktion af elforbruget i spidsbelastningsperioder:

- Ti medlemsstater, nemlig Østrig, Bulgarien, Kroatien, Estland, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Polen og Portugal, angav reduktioner på mellem 4 % og 7 %.
- Otte medlemsstater, nemlig Belgien, Tjekkiet, Danmark, Finland, Tyskland, Letland, Slovenien og Sverige, angav reduktioner på mellem 7 % og 10 %.
- Fem medlemsstater, nemlig Frankrig, Grækenland, Litauen, Slovakiet og Spanien, angav reduktioner på over 10 %.

¹⁴ Nogle medlemsstater, nemlig Italien, Portugal, Slovenien og Spanien, har indført eller overvejer at indføre en udbudsprocedure for at reducere efterspørgslen efter elektricitet.

¹⁵ Cypern, Kroatien, Polen og Portugal indberettede den laveste reduktion af elforbruget.

¹⁶ Som defineret i artikel 2, nr. 3), i Rådets forordning. Tyskland, Finland, Frankrig, Grækenland og Spanien indberettede den største reduktion af elforbruget. Ved beregningen af reduktionen af bruttoelforbruget synes nogle af de indberettende medlemsstater at have anvendt artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning, mens andre ikke har gjort det. Artikel 3, stk. 2, giver medlemsstaterne mulighed for at tage hensyn til det øgede bruttoelforbrug, der følger af opfyldelsen af målene for reduktion af gasefterspørgslen og den generelle elektrificeringsindsats for at udfase fossile brændstoffer i deres respektive beregninger af reduktioner af bruttoelforbruget. Derfor bør alle sammenligninger af sådanne beregninger i forskellige medlemsstater foretages med forsigtighed.

Vurdering af forlængelse af foranstaltningen

De rapporterende medlemsstater angiver, at de generelt har nået det bindende mål om at reducere elforbruget med 5 % i spidsbelastningsperioder. Nogle medlemsstater anførte imidlertid, at opfyldelsen af det *vejledende* krav om en reduktion på 10 % af det samlede månedlige forbrug (sammenlignet med de seneste fem år) var en udfordring på grund af vejrafhængighed og de økonomiske omstændigheder som følge af energikrisen.

Den offentlige høring omfattede spørgsmål om en mulig forlængelse af foranstaltningerne vedrørende fleksibelt elforbrug. Som svar på disse spørgsmål gav de fleste interessenter udtryk for, at der ikke er behov for at indføre specifikke krav om fleksibelt elforbrug i forordning (EU) 2019/943 om det indre marked for elektricitet ("elektricitetsforordningen"), som ville finde anvendelse i tilfælde af en krise. De var i stedet af den opfattelse, at fleksibelt elforbrug allerede er tilstrækkeligt behandlet i lovgivningen om elektricitetsmarkedet som fastsat i bestemmelserne i direktiv (EU) 2019/944 om fælles regler for det indre marked for elektricitet ("elektricitetsdirektivet") og yderligere forbedret i forslaget om udformning af elektricitetsmarkedet.

Det er vigtigt at bemærke, at forslaget om udformning af elektricitetsmarkedet yderligere integrerer foranstaltninger til begrænsning af efterspørgslen som strukturelle elementer i udformningen af elektricitetsmarkedet. For at sikre en effektiv integration af elektricitet produceret fra variable vedvarende energikilder (idet der tages hensyn til den budområdeoverskridende udveksling) og for at mindske behovet for elproduktion baseret på fossile brændstoffer på tidspunkter, hvor der er stor efterspørgsel efter elektricitet og samtidig en lav elproduktion fra variable vedvarende energikilder, gør forslaget om udformning af elektricitetsmarkedet det muligt for transmissionssystemoperatørerne at udforme et spidsbelastningsudjævningsprodukt, der giver mulighed for fleksibelt elforbrug for dermed at bidrage til at mindske spidsbelastning i elsystemet på bestemte tidspunkter af dagen (ny artikel 7a i elektricitetsforordningen). Spidsbelastningsudjævningsproduktet kan bidrage til at maksimere integrationen af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder i systemet ved at flytte elforbruget til tidspunkter af dagen med en højere produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder, forudsat at de forventede omkostninger ikke overstiger de forventede fordele ved produkterne. Da spidsbelastningsudjævningsproduktet har til formål at reducere og flytte elforbruget, begrænser forslaget dette produkt til fleksibelt elforbrug.

Desuden opfordres medlemsstaterne i forslaget om udformning af elektricitetsmarkedet til at vurdere deres behov for fleksibilitet i energisystemet, herunder fleksibelt elforbrug, og fastsætte

mål for at opfylde disse behov. Forslaget integrerer også medlemsstaternes mulighed for at udforme eller ændre kapacitetsmekanismer for at fremme kulstoffattige fleksibilitetsløsninger og at indføre nye støtteordninger specifikt for fleksibilitet hvad angår ikkefossile brændstoffer. I modsætning til rationale bag foranstaltningerne til reduktion af efterspørgslen i Rådets forordning, som havde til formål at nå mål for reduktion af efterspørgslen i alle medlemsstaterne på grund af krisesituationen, tackler forslaget om udformning af elektricitetsmarkedet desuden fleksibelt elforbrug mere strukturelt. Det giver medlemsstaterne mulighed for at udforme deres respektive fleksibilitetsmekanismer hvad angår ikkefossile brændstoffer og mål for fleksibelt elforbrug og lagring, der er skræddersyet til de specifikke behov i deres respektive elektricitetssystemer. Derfor fastsætter forslaget ikke specifikke mål.

Kommissionen bemærker også, at der i øjeblikket er ved at blive udarbejdet en ny netregel om fleksibelt elforbrug. Netreglen forventes at indeholde bindende regler om aggregering, energilagring og afkortning af bud på efterspørgselssiden, hvilket yderligere vil gøre det lettere at deltage i fleksibelt elforbrug på alle eksisterende markeder¹⁷.

På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen i øjeblikket råder over, herunder de aktuelle markedsforventninger som beskrevet ovenfor, ser Kommissionen ikke noget aktuelt behov for at forlænge de foranstaltninger til reduktion af efterspørgslen, der er fastsat i Rådets forordning.

V. Loft over inframarginale indtægter

Gennemførelse af indtægtsloftet

De oplysninger, som de rapporterende medlemsstater har indsendt, viser, at gennemførelsen af loftet over inframarginale indtægter har været meget uensartet. Der observeres forskellig gennemførelse, ikke kun med hensyn til det niveau, som indtægtsloftet blev fastsat til (17 medlemsstater har fastsat loftet til under 180 EUR pr. MWh¹⁸), men også med hensyn til

¹⁷ <https://www.acer.europa.eu/news-and-events/news/acer-submitted-framework-guideline-demand-response-european-commission-first-step-towards-binding-eu-rules>.

¹⁸ Følgende medlemsstater har indberettet et loft på under 180 EUR pr. MWh for mindst én teknologi: Østrig, Belgien, Bulgarien, Tjekkiet, Cypern, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Polen og Slovakiet. Spanien indførte allerede i september 2021 et loft over markedsindtægterne for visse teknologier. Foranstaltningen, som forventes at løbe indtil udgangen af 2023, omfatter i øjeblikket et loft på ca. 67 EUR pr. MWh. I juni 2022 indførte Spanien og Portugal en mekanisme, der havde til formål at reducere engrospriserne på elektricitet på det iberiske marked, hvilket mindsker virkningen af loftet over markedsindtægterne. Mekanismen blev godkendt af Kommissionen den 8. juni 2022 under sagsnummer SA. 102454 og SA. 102569 og for nyligt forlænget frem til udgangen af 2023 under sagsnummer SA. 106095 og SA. 106096.

foranstaltningernes tidsmæssige anvendelsesområde (syv¹⁹ medlemsstater anvender loftet med tilbagevirkende kraft, og 11²⁰ medlemsstater vil anvende det efter den slutdato, der er fastsat i Rådets forordning for denne foranstaltning).

Flere medlemsstater har rapporteret om vanskeligheder med gennemførelsen af foranstaltningen i deres nationale jurisdiktioner. De fleste af disse vanskeligheder vedrørte den korte periode, inden for hvilken medlemsstaterne skulle gennemføre den, mens andre var knyttet til dataindsamling og beregning af indtægterne for hver enkelt elproducent, der ville være omfattet af foranstaltningen. Medlemsstaterne har også rapporteret om konflikter med de relevante nationale skattemyndigheder og gældende regler, når de drøfter, hvordan indtægtsloftet kan gennemføres.

Selv om medlemsstaterne ikke rapporterede om væsentlige hindringer for grænseoverskridende handels- eller budadfærd, var nogle respondenter i den offentlige høring bekymrede for, at de mange forskellige gennemførelsesstrategier i medlemsstaterne skabte lovgivningsmæssig usikkerhed for markedsdeltagerne og blev opfattet som en hindring for nye investeringer.

Indtægter fra gennemførelsen af indtægtsloftet

Det er vigtigt at huske på, at medlemsstaterne indsendte deres rapport inden for få måneder efter ikrafttrædelsen af loftet over inframarginale indtægter, og at de fleste af dem på det tidspunkt stadig ikke havde oplysninger om de indtægter, der blev opkrævet gennem foranstaltningen. Kun to medlemsstater var i stand til at fremlægge nogle foreløbige tal: Bulgarien indberettede at have opkrævet 321 700 123 BGN (ca. 163 mio. EUR) i december 2022, og Litauen oplyste, at der var opkrævet ca. 10 mio. EUR pr. 9. marts 2023. Grækenland, Spanien og Italien var i stand til at fremlægge tal, men de vedrørte indtægter, der var opkrævet før vedtagelsen af Rådets forordning, da disse lande havde gennemført foranstaltninger svarende til indtægtsloftet før vedtagelsen af Rådets forordning.

De fleste medlemsstater var i stand til at fremlægge skøn over de indtægter, de forventede at opkræve, i mange tilfælde med forbehold for, at disse skøn var baseret på en antagelse om meget høje engrospriser på elektricitet. Indtægterne forventedes oprindeligt at overstige i alt 50 mia. EUR. Det var imidlertid usandsynligt, at disse antagelser ville blive til virkelighed på

¹⁹ Følgende medlemsstater begyndte at anvende loftet over inframarginale indtægter inden den 1. december 2022: Belgien (1/8/2022), Cypern (24/6/2022), Frankrig (1/7/2022), Grækenland (8/7/2022), Italien (februar 2022 for visse producenter af vedvarende energi) og Portugal og Spanien (juni 2022).

²⁰ I Østrig, Tjekkiet, Finland, Frankrig, Luxembourg, Polen, Portugal, Slovenien og Spanien vil loftet over inframarginale indtægter eller lignende foranstaltninger blive anvendt indtil den 31. december 2023. I Cypern vil tilsynsmyndigheden beslutte, hvornår foranstaltningen skal ophøre. I Slovakiet vil foranstaltningen være gældende indtil den 31. december 2024. Desuden kan anvendelsesperioden i Tyskland forlænges indtil den 30. april 2024.

tidspunktet for indberetningen. Indtægterne er ujævnt fordelt på tværs af medlemsstaterne, idet Tyskland rapporterer de højere skøn, som landet oprindeligt forventede at opkræve (23,4 mia. EUR i betragtning af en mulig forlængelse af foranstaltningen indtil den 30. april 2024), efterfulgt af Frankrig (11 mia. EUR). Det skal bemærkes, at indtægtsloftet for de fleste teknologier i begge lande er blevet sat til et niveau, der er meget lavere end de 180 EUR pr. MWh, der er fastsat i Rådets forordning, og at disse skøn var baseret på forventede høje engrospriser på elektricitet. Andre medlemsstater, navnlig dem, der ikke fastsatte et loft på under 180 EUR pr. MWh, forventes at opkræve lavere beløb.

Vurdering af forlængelse af foranstaltningen

Indledningsvis skal det erindres, at rationale bag det inframarginale indtægtsloft var at sætte medlemsstaterne i stand til at opkræve og omfordele de usædvanligt høje indtægter, som visse inframarginale producenter har opnået, samtidig med at den prisbaserede konkurrence mellem elektricitetsproducenter (navnlig baseret på vedvarende energi) i hele EU bevares.

På grund af de lavere engrospriser på elektricitet i de seneste måneder har indtægtsloftet, som blev fastsat til maksimalt 180 EUR pr. MWh²¹, indtil videre primært haft relevante virkninger i de medlemsstater, der i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a), har valgt et loft, der er lavere end 180 EUR pr. MWh, og navnlig tilstrækkeligt lavt til at tage højde for inframarginale indtægter fra de relevante elpriser i disse medlemsstater.

Som anført ovenfor er indtægtsloftet blevet gennemført på en meget uensartet måde i de forskellige medlemsstater. Der observeres forskellig gennemførelse, ikke kun med hensyn til det niveau, som indtægtsloftet blev fastsat til, men også med hensyn til det tidsmæssige anvendelsesområde og det loft, der er indført for hver teknologi i en given medlemsstat. Desuden er Kommissionen også i drøftelser med interessenter og gennem klager blevet gjort opmærksom på, at den måde, hvorpå visse medlemsstater har besluttet at gennemføre indtægtsloftet, kan have påvirket eksisterende elkøbsaftaler og andre langfristede kontrakter samt have hæmmet indgåelsen af nye kontrakter. Dette er navnlig tilfældet, når loftet ikke gælder for de realiserede indtægter, som en producent modtager fra elkøbsaftalen, men for "formodede" (fiktive) indtægter, der f.eks. svarer til engrospriserne på elektricitet, hvilket i

²¹ For at sikre forsyningssikkerheden giver artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning medlemsstaterne mulighed for at fastsætte et højere loft over markedsindtægter for producenter, der ellers ville være underlagt EU-loftet over markedsindtægter, forudsat at deres investeringer og driftsomkostninger overstiger EU-loftet over markedsindtægter. 13 medlemsstater har anvendt denne mulighed i deres nationale gennemførelse af loftet over inframarginale indtægter, navnlig for brunkuls-, biomasse- og olieproduktionsanlæg.

sidste ende fører til paradoksale situationer, hvor producenten kan blive tvunget til at sælge elektricitet med tab.

En eventuel forlængelse af foranstaltningen ville hindre et af de mål, der er fastsat i forslaget om udformning af elektricitetsmarkedet, nemlig at tilskynde til indgåelse af elkøbsaftaler og sikre et så likvidt marked for elkøbsaftaler som muligt. Elkøbsaftaler er instrumenter, der sikrer prisstabilitet på lang sigt for aftager og giver den nødvendige sikkerhed, så producenten kan træffe investeringsbeslutningen. Ikke desto mindre findes der kun aktive markeder for elkøbsaftaler i nogle få medlemsstater, og køberne er typisk begrænset til store virksomheder, ikke mindst fordi der er en række adgangsbarrierer for elkøbsaftaler, navnlig vanskelighederne med at dække risikoen for, at køberen misligholder sine betalingsforpligtelser i disse langfristede aftaler. Ifølge forslaget bør medlemsstaterne derfor tage hensyn til behovet for at skabe et dynamisk marked for elkøbsaftaler, når de fastlægger politikker for at nå de energidekarboniseringsmål, der er fastsat i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner. For at håndtere de risici, der er forbundet med kreditværdighed, fastsættes det i forslaget, at medlemsstaterne skal sikre, at virksomheder, der står over for adgangsbarrierer på markedet for elkøbsaftaler, og som ikke er i finansielle vanskeligheder, har adgang til instrumenter til nedbringelse af de finansielle risici, der er forbundet med aftagerens misligholdelse af sine forpligtelser, herunder garantiordninger til markedspriser. Forslaget indeholder yderligere krav, der har til formål at fremme væksten på markedet for sådanne aftaler.

Desuden har de forskellige måder, hvorpå medlemsstaterne har gennemført indtægtsloftet, skabt betydelig lovgivningsmæssig usikkerhed, hvilket igen udgør en risiko for udviklingen af nye investeringer, navnlig i vedvarende energikilder, der er nødvendige for at nå EU's mål. Navnlig de rapporterede vanskeligheder i nogle medlemsstater, der vedrører indgåelsen af langfristede kontrakter, herunder elkøbsaftaler, som følge af gennemførelsen af indtægtsloftet kan skabe yderligere usikkerhed blandt investorerne og gøre terminsmarkederne mindre attraktive og ødelægge interessenternes tillid til dem. Ovennævnte risici kan i sidste ende underminere etableringen af et attraktivt investeringsmiljø for vedvarende og kulstoffattig produktion, der er omfattet af forslaget om udformning af elektricitetsmarkedet og i sidste ende energiomstillingen.

Endelig omfattede den offentlige høring spørgsmål om en eventuel forlængelse af loftet over inframarginale indtægter. De fleste af respondenterne var imod det på grund af følgende risici og udfordringer, som en sådan forlængelse af foranstaltningen ville medføre:

- Den uensartede gennemførelse af loftet over inframarginale indtægter i medlemsstaterne synes at have skabt usikkerhed for investorerne og er blevet angivet som en hindring for nye investeringer.
- Foranstaltningen er vanskelig at gennemføre, og dens administrative omkostninger er høje sammenlignet med fordelene.
- Når loftet over inframarginale indtægter er fastsat på et lavt niveau, som nogle medlemsstater har valgt, kan producenterne være tilbøjelige til at reducere deres produktion, mens loftet er gældende.
- Forbrugerbeskyttelse kan sikres uden at gribe ind i elektricitetsmarkedets udformning, f.eks. gennem vedtagelse af målrettede socialpolitikker.

Kun et mindretal af respondenterne støttede forlængelsen af loftet over inframarginale indtægter, enten som fastsat i Rådets forordning eller med mindre ændringer. Disse respondenter baserede i vid udstrækning deres input på foranstaltningens fordele for de endelige forbrugere.

I betragtning af de oplysninger, som Kommissionen i øjeblikket råder over, jf. ovenfor, anbefaler Kommissionen ikke en forlængelse af Rådets forordning for så vidt angår loftet over inframarginale indtægter.

Kommissionen bemærker, at den for at afbøde virkningen af høje energipriser på forbrugernes regninger i sin reform af elektricitetsmarkedet har foreslået at fremme udviklingen af langsigtede markeder, således at de inframarginale producenters indtægter og de priser, som de endelige forbrugere betaler, er mindre afhængige af den volatile engrospris på elektricitet på kort sigt. På grundlag af Kommissionens forslag vil disse indtægter og priser hovedsagelig blive fastsat på grundlag af langsigtede kontrakter, såsom elkøbsaftaler og såkaldte tovejsdifferencekontrakter, afhængigt af om anlægget er privat eller offentligt finansieret. Hvad angår differencekontrakter, vil de generere en udbetaling, når markedspriserne bliver høje. I forslaget fastsættes det, at denne udbetaling skal anvendes af medlemsstaterne til direkte at give alle elkunder (herunder virksomheder og industri) en mindre elregning, hvilket har samme virkning som et loft over inframarginale indtægter, men uden at skabe usikkerhed for investorerne.

VI. Støtte til de endelige forbrugere

Afdeling 3 i kapitel II i Rådets forordning er rettet til detailmarkedet og giver medlemsstaterne mulighed for midlertidigt at udvide offentlige indgreb i prisfastsættelse for

elektricitetsforsyning til små og mellemstore virksomheder (SMV'er) (artikel 12) og både husholdninger og SMV'er undtagelsesvist og midlertidigt mulighed for at fastsætte detailpriser, der er lavere end omkostningerne (artikel 13).

Før krisen var der i 11 lande, nemlig Belgien, Bulgarien, Frankrig, Grækenland, Ungarn, Italien, Litauen, Polen, Portugal, Rumænien og Slovakiet²², et offentlig indgreb i prisfastsættelsen for husholdninger i form af regulerede priser eller sociale takster. Under krisen indførte yderligere syv medlemsstater prisregulering for husholdninger, nemlig Kroatien, Tjekkiet, Estland, Finland, Luxembourg, Nederlandene og Slovenien.

Ud af de 25 modtagne vurderinger rapporterede 12 medlemsstater, at de gjorde brug af foranstaltningerne i Rådets forordning. Fire medlemsstater, nemlig Tjekkiet, Estland, Slovenien og Polen, rapporterede, at de havde indført regulerede detailpriser for SMV'er i henhold til artikel 12 i Rådets forordning. Desuden indberettede Frankrig og Slovakiet, som har regulerede priser for husholdninger, kompensationsordninger for SMV'er i overensstemmelse med de midlertidige krise- og omstillingsrammebestemmelser²³ i henhold til statsstøttereglerne. Nederlandene greb ind i prisfastsættelsen for at sikre elpriser, der er lavere end omkostningerne, for husholdninger og virksomheder. Denne ordning blev anmeldt til Kommissionen og godkendt i henhold til de gældende rammebestemmelser for statsstøtte²⁴.

Selv om medlemsstaterne i henhold til artikel 13, litra c), i Rådets forordning skal kompensere leverandører for omkostningerne ved at levere elektricitet til priser, der er lavere end omkostningerne, har medlemsstaterne ikke angivet specifikke oplysninger herom i deres rapporter.

Desuden nævnte nogle medlemsstater andre former for indgreb over for SMV'er. Portugal nævnte f.eks. nedsættelsen af nettariffrer som et indgreb i prisfastsættelsen, der var skræddersyet til SMV'er. Danmark, Letland og Sverige indførte forskellige prisfastsættelsesforanstaltninger for forskellige grupper af forbrugere (foranstaltninger vedrørende skatter, afgifter, rabatter, kompensationsordninger osv.). Tyskland har indført en ordning, der dækker hele økonomien,

²² Baseret på oplysninger fra medlemsstaterne, rapporter fra nationale tilsynsmyndigheder og foranstaltninger, som medlemsstaterne selv har vurderet.

²³ Meddelelse fra Kommissionen — Midlertidige krise- og omstillingsrammebestemmelser for statsstøtteforanstaltninger til støtte for økonomien efter Ruslands aggression mod Ukraine (2023/C 101/03).

²⁴ SA.106377 TCTF — Nederlandene — Ordning for reduktion af energiomkostninger.

og som kompenserer virksomhederne for øgede elomkostninger, uden dog at påvirke leverandørernes frihed til at handle på markedet²⁵.

I henhold til artikel 12 og 13 skal ethvert offentligt indgreb på detailmarkedet også fastholde et incitament til at reducere efterspørgslen efter elektricitet. I denne forbindelse rapporterede flere medlemsstater, såsom Østrig, Tyskland, Kroatien, Nederlandene og Rumænien, om ordninger baseret på forbrugslofter, herunder indgreb i prisfastsættelsen eller direkte eller indirekte kompensationsordninger til de endelige forbrugere.

Der er betydelige ulemper ved regulerede priser. De kan navnlig mindske incitamenterne til energieffektivitet og underminere konkurrencen til skade for forbrugerne på lang sigt. Disse problemstillinger understreger betydningen af de regler, der finder anvendelse i elektricitetsdirektivet 2019/944, som Rådets forordning afviger fra.

Vurdering af forlængelse af foranstaltningen

Den kriseforanstaltning, der giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte prislofter for husholdninger og SMV'er, har klart vist sig at være nyttig, da flere medlemsstater har benyttet lejligheden til at udvide de eksisterende ordninger eller oprette nye ordninger inden for meget kort tid.

I forslaget om reform af markedsudformningen foreslog Kommissionen nye bestemmelser svarende til dem i Rådets forordning efter en vurdering af fordele og ulemper ved de detailforanstaltninger, som medlemsstaterne havde indberettet, resultaterne af den offentlige høring og i lyset af dens finanspolitiske retningslinjer for medlemsstaterne for 2024²⁶. Mere specifikt foreslog Kommissionen, at medlemsstaterne under en elpriskrise kan indføre målrettede prisindgreb for husholdninger og SMV'er, herunder priser, der er lavere end omkostningerne, for et begrænset elforbrug og i en begrænset periode.

Denne mulighed kommer oven i den eksisterende beskyttelsesramme for energifattige og sårbare forbrugere, der er fastsat i elektricitetsdirektivet, i henhold til hvilken medlemsstaterne kan anvende sociale takster for energifattige og sårbare forbrugere og midlertidigt regulere

²⁵ Ordningen blev godkendt af Kommissionen i henhold til statsstøttereglerne i overensstemmelse med de midlertidige krise- og omstillingsrammebestemmelser. SA.104606 TCTF — Tyskland — Midlertidig omkostningsbegrænsning for prisstigninger på naturgas, varme og elektricitet (EUT C 61 af 17.2.2023, s. 1).

²⁶ "Medlemsstaterne bør udfase energistøtten, begyndende med de mindst målrettede foranstaltninger. Hvis det på grund af et genopstået pres på energipriserne bliver nødvendigt at forlænge støtteforanstaltningerne, bør medlemsstaterne sørge for at målrette disse bedre end hidtil og undlade at yde generaliseret støtte", (COM(2023) 141, Finanspolitiske retningslinjer for 2024).

detailpriserne for husholdninger og mikrovirksomheder, indtil markedskonkurrencen er fuldt etableret.

Da foranstaltningen i det væsentlige er medtaget i Kommissionens forslag om udformning af markedet, og på grundlag af de oplysninger, som Kommissionen i øjeblikket råder over, som beskrevet ovenfor, ser Kommissionen ikke noget aktuelt behov for at forlænge foranstaltningen på nuværende tidspunkt.

VII. Foreløbige konklusioner

Denne rapport giver et overblik over de svar, som er modtaget fra medlemsstaterne, vedrørende i) deres foranstaltninger til begrænsning af efterspørgslen, ii) gennemførelsen af loftet over inframarginale indtægter og iii) indgreb i detailprisfastsættelsen som omhandlet i kapitel II i Rådets forordning. Rapporten indeholdt også en oversigt over input fra respondenterne i den offentlige høring om de samme emner. De oplysninger, der vurderes i denne rapport, og vilkårene for elforsyningen og -priserne i EU, som er gældende i øjeblikket, og som kan forventes under normale omstændigheder i tiden fremover, giver ikke belæg for, at det ville være nødvendigt eller tilrådeligt at forlænge hver af foranstaltningerne til reduktion af efterspørgslen, loftet over inframarginale indtægter og indgrebene i detailprisfastsættelsen.

For det første synes alle de rapporterende medlemsstater med hensyn til foranstaltninger til begrænsning af efterspørgslen efter elektricitet at have gennemført foranstaltninger til at reducere efterspørgslen, hovedsagelig gennem oplysningskampagner og målrettede energispareforanstaltninger. Selv om medlemsstaterne rapporterer, at de generelt overholder det bindende mål om at reducere elforbruget med 5 % i spidsbelastningsperioder, ser det ud til, at reduktionen af det månedlige bruttoelforbrug med 10 % var en udfordring, men dette hindrede ikke den konstaterede reduktion af elpriserne.

På grundlag af de foreliggende oplysninger ser Kommissionen ikke noget aktuelt behov for at forlænge de foranstaltninger til begrænsning af efterspørgslen, der er fastsat i Rådets forordning. Med forbehold af uforudsigelige ændringer er en sådan forlængelse ikke nødvendig ud fra de nuværende forhold på elektricitetsmarkedet. Dette er også i overensstemmelse med den feedback, der er modtaget fra de fleste respondenter i den offentlige høring. Selv om fleksibelt elforbrug ikke længere er nødvendig på kort sigt og med de værktøjer, der er indført ved Rådets forordning, er det vigtigt for velfungerende elektricitetsmarkeder. Derfor har Kommissionen indført det strukturelt i sit forslag om udformning af elektricitetsmarkedet.

For det andet viste evalueringen, at gennemførelsen af indtægtsloftet varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat. Forskellige gennemførelsesstrategier i medlemsstaterne har angiveligt ført til betydelig usikkerhed blandt investorerne. Dette forværres af, at gennemførelsen af loftet i visse medlemsstater angiveligt har påvirket indgåelsen af elkøbsaftaler og andre langfristede kontrakter.

På grundlag af de foreliggende oplysninger og i betragtning af de nuværende og forudsigelige markedsvilkår finder Kommissionen, at fordelene ved det nuværende loft over inframarginale indtægter ikke vil opveje indvirkningen på investorernes sikkerhed og risiciene for markedets funktion og omstillingen. Udfordringerne i gennemførelsesprocessen taler også imod en forlængelse af loftet over de inframarginale indtægter, der er fastsat i Rådets forordning. Kommissionens konklusion er i overensstemmelse med den feedback, der blev modtaget fra de fleste respondenter i den offentlige høring, som var imod en forlængelse af foranstaltningen på grund af usikkerheden blandt investorerne.

For det tredje viste undersøgelsen, at flere medlemsstater benyttede sig af muligheden for at udvide anvendelsesområdet for regulering af detailpriser i krisetider til også at omfatte SMV'er og anvende prisregulering, der ligger under omkostningerne, på visse betingelser. I sit forslag om udformning af elektricitetsmarkedet medtog Kommissionen tilsvarende bestemmelser, som giver medlemsstaterne mulighed for undtagelsesvis og midlertidigt at gribe ind på detailmarkederne ved at fastsætte en pris, der er lavere end omkostningerne for både husholdninger og SMV'er i eventuelle fremtidige krisesituationer. Vedtagelsen af forslaget om udformning af elektricitetsmarkedet vil sikre, at sådanne strukturelle foranstaltninger bliver en del af EU's lovgivningsmæssige rammer, så snart forslaget vedtages. I lyset af ovenstående og på baggrund af de nuværende og forventede elforsynings- og prisvilkår finder Kommissionen det derfor ikke nødvendigt at forlænge bestemmelserne i artikel 12 og 13 i Rådets forordning.

Da denne rapport er baseret på oplysninger, som medlemsstaterne har indsendt blot få måneder efter ikrafttrædelsen af Rådets forordning, foregriber Kommissionens konklusioner derfor ikke eventuelle yderligere oplysninger, som Kommissionen måtte modtage fra medlemsstaterne, eller uforudsete ændringer i den generelle elforsyningsituation og elpriserne i EU. Hvis de oplysninger, som Kommissionen har baseret denne rapport på, ændres væsentligt, kan Kommissionen være nødt til at tilpasse sine konklusioner i overensstemmelse hermed eller handle hurtigt, hvis markedssituationen kræver det.